

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobkyně: J. Ž., proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Pardubicích**, Pardubice, Čechovo nábř. 1791, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 6. 2003, čj. O-35/143/2003, o námitce podjatosti vznesené žalobkyní,

t a k t o :

Soudci Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, JUDr. Jan Dvořák, Mgr. Monika Chaloupková a Mgr. Petra Venclová **n e j s o u v y l o u č e n í** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 52 Ca 27/2007.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se ve věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného. V podání ze dne 5. 2. 2008 adresovaném předsedovi Krajského soudu v Hradci Králové a označeném jako „stížnost na Vaše podřízené soudce...“, mimo jiné vyjádřila nesouhlas s usnesením Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích ze dne 28. 11. 2007, čj. 52 Ca 27/2007 - 141, kterým tento soud vyslovil, že nepřipouští zastoupení žalobkyně obecnou zmocněnkyní I. K. Protože v tomto podání byly vyjádřeny výhrady proti soudcům, kteří se podíleli na vydání tohoto usnesení, jmenovitě však jen proti JUDr. Janu Dvořákovi, krajský soud usnesením ze dne 5. 3. 2008, čj. 52 Ca 27/2007 - 148 vyzval žalobkyni, aby námitku podjatosti, jež byla součástí podání ze dne 5. 2. 2008 doplnila tak, že jednoznačně uvede, vůči komu tato námitka směřuje, kdy se o podjatosti dozvěděla a námitku řádně odůvodní, tj. uvede zcela konkrétní skutečnosti, z nichž je podjatost té či oné osoby dovozována.

Na tuto výzvu reagovala žalobkyně podáním ze dne 17. 3. 2008 ve kterém opětovně dovozovala, že citované usnesení ze dne 28. 11. 2007 „staví na lžích a nedostatečně zjištěném skutkovém stavu věci, lze mít za to, že jeho rozhodování“ (zřejmě míněn JUDr. Jan Dvořák) „ať jeho samotného či v senátu není důvěryhodné...“. Nejvyšší správní soud vycházel tedy z toho, že námitka podjatosti směřuje proti všem členům senátu, kteří rozhodli ve zmíněném usnesení ze dne 28. 11. 2007.

O této námitce zdejší soud uvažil takto:

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Žalobkyně i přes výzvu krajského soudu neuvedla žádné skutečnosti, které by mohly zakládat vyloučení uvedených soudců. Samotný nesouhlas účastníka řízení s rozhodnutím soudu nemůže být důvodem pro toto vyloučení. Ani z vyjádření soudců nevyplývá žádná skutečnost, která by mohla vést k pochybnosti o jejich podjatosti. Proto bylo rozhodnuto, jak je ve výroku tohoto usnesení uvedeno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. června 2008

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu